

Beslutningsforslag nr. B 88

Folketinget 2014-15

Fremsat den 10. marts 2015 af Martin Henriksen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren Espersen (DF), Marie Krarup (DF), Christian Langballe (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om at sikre danskernes kulturelle rettigheder i Danmark ved at gennemføre et stop for diskrimination af danskere og dansk kultur i offentlige institutioner

Folketinget pålægger regeringen at foretage de nødvendige ændringer i relevante love, vejledninger og regler, så det ikke længere vil være muligt for offentlige institutioner at diskriminere danskere og dansk kultur, som det foregår, når dansk madkultur og danske omgangsformer i forhold til at hilse på hinanden tilsidesættes for at tage hensyn til herboende udlændinges religiøse og kulturelle traditioner. Beslutningsforslaget indebærer således for det første, at dansk mad med svinekød og ikke-religiøst slagtet kød skal tilbage i de

danske daginstitutioner og andre steder, hvor det offentlige står for tilberedning af mad til borgerne, f.eks. hvad angår udbragt mad til folkepensionister. For det andet indebærer beslutningsforslaget, at offentligt ansatte forpligtes til at hilse respektfuldt på andre mennesker, når de optræder i egenkab af deres embede. For det tredje indebærer beslutningsforslaget, at der ikke lokalt må træffes beslutning om, at man fast og flere år i træk markerer andre kulturers højtider som f.eks. den muslimske eidfest.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en delvis genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 32, folketingsåret 2013-14. Der henvises til Folketingstidende 2013-14, A, B 32 som fremsat, side 1 ff., møde 56, side 11 ff. Det nye i beslutningsforslaget fremgår af de indledende bemærkninger, der aktualiserer beslutningsforslagets genfremsættelse, og at der ikke lokalt må træffes beslutning om, at man fast og flere år i træk markerer andre kulturers højtider som f.eks. den muslimske eidfest. For god ordens skyld understreges det, at dette nye element i beslutningsforslaget gælder alle kulturer og religioner. Den eneste undtagelse er dansk kultur og dermed bl.a. markeringen af Danmarks kristne kulturarv, idet dansk kultur og danske traditioner bør være en naturlig del af danske børns hverdag. Det er også efter forslagsstillernes opfattelse vigtigt, at samfundet, herunder de offentlige institutioner, står fast i integrationsprocessen, således at indvandrere og efterkommere heraf kan se, hvilke kulturelle værdier de bør tilegne sig som borgere i Danmark.

Indledende bemærkninger

I begyndelsen af februar 2015 skrev en københavnsk far i en kronik i Berlingske om det, han kalder »Religiøs infektion daginstitutionerne«. I kronikken beskriver han, hvordan han var chokeret over, i hvor høj grad islam var blevet en del af hverdagen i Københavns daginstitutioner, da han skulle vælge daginstitution til sin yngste søn. Familien besøgte fire institutioner i nærmiljøet, og som han skriver: »Kun i en enkelt af institutionerne (den mindste og mest nedslidte) kunne de tilbyde traditionel mad til danskere såvel som islamisk mad til muslimer. I de tre andre (der stod for ca. 90 pct. af kapaciteten) kunne de ikke tilbyde traditionel dansk mad som svinekød eller kød, der ikke er halal-slaktet. I den nyeste og flotteste af de fire institutioner (en flot nybygget én lige ved DR Byen) er præmissen for at gå der, at man tillige fejrer en uges eidfest.« (Berlingske den 11. februar 2015 i kronikken: »Religiøs infektion i daginstitutionerne«).

Faderen skrev et brev til den ansvarlige borgmester, Venstres Pia Allerslev, hvori han klagede over det, han opfatter som diskriminering af danske børn forstået som retten til at leve i et sekulært samfund. »Til min forbavelse svarede hun, at hun finder denne islamisering helt i orden på baggrund af »beboersammensætningen i området«. Hun uddybede ikke, hvad hun mente med »beboersammensætning«. Mit gæt er, at muslimer udgør ca. en tredjedel eller mindre i området, hvor jeg bor. Det der dog står klart, er, at Venstre mener, at børn i Danmark skal finde sig i religiøs påvirkning, fordi et mindretal bestående af indvandrede mennesker finder det passende,« skrev faderen videre i kronikken.

Dagen efter den 12. februar 2015 kunne Berlingske i artiklen »Uro om københavnsk flæskeforbud« beskrive, hvordan Socialdemokratiet på Københavns Rådhus har en anden tilgang til emnet: »Det skader integrationen og går ud over mangfoldigheden, når daginstitutioner kun serverer halal-kød og ingen svinekød for børnene. Sådan lyder meldingen

fra Socialdemokraternes politiske ordfører i borgerrepræsentation, Lars Aslan Rasmussen, efter at Berlingske i går kunne beskrive, hvordan en familiefar på Amager har haft svært ved at finde en vuggestue til sin søn, hvor der ikke bliver taget særlige, religiøse hensyn til, hvad børnene må spise. Ifølge Lars Aslan Rasmussen er det »et misforstået hensyn«, at der for muslimske børns skyld kun bliver tilbudt halalkød og intet svinekød. Det går ud over mangfoldigheden i institutionerne og dermed også integrationen, mener han.« Ifølge artiklen mener Venstres retsordfører, Karsten Lauritzen, at partiet som udgangspunkt mener, at spørgsmålet om at servere svinekød er en lokal beslutning: »Men vores politiske holdning i Venstre er rimelig klar. Jeg synes, der bliver taget for mange religiøse særhensyn i København. Ikke fordi jeg har noget imod hensyn. Bare de ikke går ud over andre børn eller koster ekstra. Problemet er, at man i nogle københavnske institutioner ikke ønsker at servere svinekød af hensyn til nogle få muslimske børn. Det er lidt mærkeligt. Jeg ville også synes, det var underligt, hvis mit barn ikke kunne få svinekød, fordi andre børn ikke måtte få det«.

Dansk mad er også dansk kultur

I sommeren 2013 opstod der i medierne en heftig debat om svinekød i daginstitutioner, efter at Ekstra Bladet (»Børnehaver bandlyser svinekød«, Ekstra Bladet den 16. juli 2013) kunne afsløre, at flere og flere børn i danske institutioner må undvære bl.a. frikadeller og spegepølse for at tage hensyn til muslimske børn. I ugerne, der fulgte, kom det bl.a. frem, at der i mindst 30 institutioner ikke serveres svinekød, og på Hvidovre Hospital serveres kun halal-slaktet kød i visse retter (»Halal-debatten er nået til Hvidovre«, den 22. juli 2013 på Hvidovre Hospitals hjemmeside).

Forslagsstillerne vil med dette beslutningsforslag have stoppet denne åbenlyse diskrimination af danskere og tilsidesættelsen af dansk madkultur. Normaliteten skal kort og godt tilbage i de danske daginstitutioner, og børn skal som en selvfølge have leverpostej, frikadeller og flæsksteg serveret, når de er i børnehave eller vuggestue. Svinekød og ikke-religiøstslagtet kød (oksekød og kyllingekød) skal også indgå naturligt i den mad, der serveres i offentlige danske kantiner og lignende steder og være en naturlig bestanddel i den mad, der udbringes til f.eks. folkepensionister. Eksisterende aftaler på offentlige institutioner, der måtte være indgået, om ikke at anvende svinekød og produkter heraf og kun at anvende halal-slaktet kød, skal annulleres.

Dansk kultur er mange ting, men det er ikke alting. Der er nogle rammer, som bevidst og ubevidst er blevet opstillet af flere generationer igennem tiden. Dansk madkultur er en del af dansk kultur, og traditionelle danske retter og produkter benyttes ved de danske kristne højtider og i hverdagen. Det er ifølge forslagsstillerne kun naturligt. Danskerne skal ikke afskrive deres egen kultur og traditioner, fordi der har været og er en muslimsk indvandring. Tværtimod bør nyankomne udlændinge tage den danske kultur til sig og gøre den til deres egen.

Der skal være en vis grad af plads til forskellighed, og det skal muslimer såvel som danske institutionsledere og forældrebestyrelser respektere. Man behøver som udlænding i Danmark naturligvis ikke at spise svinekød eller nyde alkoholiske drikke, men på den anden side kan herboende udlændinge ikke forvente, at danskerne stopper med at spise f.eks. svinekød af hensyn til dem. Hvorvidt der skal serveres svinekød og eksempelvis halalslagtet kød i offentlige institutioner, er ifølge forslagsstillerne i virkeligheden et spørgsmål og en styrkeprøve om, hvem der bestemmer i Danmark: Er det regeringen og Folketinget, eller er det dårligt integrerede muslimske indvandrere?

Det er vigtigt at understrege, at såfremt beslutningsforslaget vedtages, vil det fortsat være muligt for forskellige offentlige institutioner lokalt at tilbyde f.eks. halalslagtet kød. Det må dog ikke påtvinges alle, og en lokal beslutning om at tage et sådant hensyn må under ingen omstændigheder medføre en generel indskrænkning af danskernes kulturelle rettigheder.

Danske omgangsformer er også dansk kultur

Sommeren 2013 bød på endnu en debat i medierne, som ifølge forslagsstillerne med al tydelighed viste, at dansk kultur i disse år er udsat for et hårdt pres, og at danskerne i hverdagen udsættes for direkte diskrimination i deres eget land. Debatten handlede om, at uddannelsesinstitutionen Herning HF og VUC forud for en eksamen havde givet følgende meddelelse til de studerende: *»Vores censor har meddelt, at han ikke ønsker at give hånd til kvinder. Så det vil nok være en god idé ikke at forsøge at give ham hånden. I hvert fald er I nu advarede, så I ikke i eksamenssituationen bliver forvirrede over det. Held og lykke med eksamen«.* (»Censor nægter at give hånd til kvindelige elever«, Berlingske Nyhedsbureau den 14. juni 2013).

En naturlig del af danskernes sociale omgang med hinanden er, at man hilser på hinanden med et håndtryk, når man mødes. Med håndtrykket siger man goddag og viser almindelig respekt for sit medmenneske. Selv personer, som ikke deler holdninger, livsanskuelser, livsstil osv., eller som måske har et direkte fjendskab til hinanden, giver hånd, når de mødes. Hvis man mod forventning ikke modtager og gengælder en fremstrakt hånd til hilsen, viser man ifølge forslagsstillerne simpel og primitiv ringeagt for sin medborger, men samtidig udstiller man også over for andre, hvor respektløs man selv er. Håndtrykket er en indarbejdet del af dansk kultur og danske omgangsformer, også selv om der kan være hygiejniske problemer forbundet med håndtrykket, men det kan klares ved regelmæssig håndvask.

Den pågældende censor i sagen fra Herning HF og VUC havde altså efter forslagsstillerne opfattelse allerede inden eksamensafviklingen besluttet sig for at optræde respektløst over for de kvindelige eksaminander. Censoren har med sin afvisning af at ville give hånd til kvindelige studerende klart vist, at han betragter kvinder som laverestående. Den respektløse adfærd skal vi som samfund ikke acceptere. Hvordan kan kvinder i den eksamenssituation være sikre på, at censor bedømmer kvindernes opgave og deres eksamens-

præstation fair og på lige fod med bedømmelsen af de mandlige studerendes eksamenspræstation? Det kan de selvfølgelig ikke, for den mandlige censor har i udgangspunktet klart tilkendegivet, at han står på muslimske værdier, hvor kvinder har en anden og lavere værdi, end mænd har.

Forslagsstillerne er i den pågældende sag meget enige med professor Frederik Stjernfelt, som – med henvisning til censorsagen – i Information gav udtryk for, at vi i tolerancens navn er tilbøjelige til at acceptere intolerance, så snart religion kommer i spil: *»Forestil dig en matematiklærer, der sender en mail til en skole, hvor han skriver, at han ikke vil give sorte eller muslimer hånden. Ville vi så imødekomme det og sige, at vi skal tage hensyn til, at han hylder en racistisk doktrin som sin private overbevisning.... Forskellen mellem de to sager er jo, at religion spiller en rolle i den ene af dem. Der er en tendens til, at vi bliver bløde over for antiegalitær adfærd, når den undskyldes med religion. Det mener jeg er et glidebaneargument.«* (»Professor: Ville vi acceptere en censor, der var racist?«, Information den 15. juni 2013).

Forslagsstillerne mener, at det i udgangspunktet aldrig bør accepteres, at man hos offentlige myndigheds personer eller hos personer, der har en gerning at gøre i offentlig tjeneste, nægtes et håndtryk, medmindre håndtrykket afvises med henvisning til sundhedsfaglige hensyn. Nægter en offentligt ansat at efterleve lovgivningen på området, skal der kunne iværksættes disciplinære sanktioner, og i yderste konsekvens – ved gentagne overtrædelser – bør en offentligt ansat kunne afskediges, hvis han eller hun nægter at give hånd.

Afsluttende bemærkninger

Forslagsstillerne har en klar forventning om, at dette beslutningsforslag vil møde opbakning i Folketinget, bl.a. fordi statsminister Helle Thorning-Schmidt (S) under mediedebatten i sommeren 2013 tilkendegav, at det efter hendes mening er forkert, når børneinstitutioner dropper svinekød af hensyn til muslimer og jøder. Bl.a. blev statsministeren i Jyllands-Posten citeret for at sige følgende: *»Jeg er lodret imod det og har altid været det. Jeg synes da, man skal holde fast i den måde, vi spiser på, og det, vi gør i Danmark,«* siger hun og begrundet det med hensynet til at »holde fast i vores egne traditioner og kultur i en tid, hvor vi også skal tage hensyn til andre kulturer.« *»Jeg synes, at man skal have plads til almindelige frikadeller og flæskesteg. Og jeg synes ikke, at man kun skal servere halalkød på hospitalet.«* (»Thorning vil have svinekød i børnehaverne«, Jyllands-Posten den 12. august 2013).

Også overborgmester i København Frank Jensen (S) tilkendegav den 13. august 2013 i Berlingske en modstand mod den måde, dansk madkultur tilsidesættes i de københavnske dagsinstitutioner: *»Forældre skal ikke finde sig i, at deres daginstitution undgår svinekød i de daglige måltider [...] Som overborgmester i København synes jeg, at alle forældre skal kunne få imødekommet deres børns kostbehov, når de går i en københavnsk institution. Hvis jeg havde børn i en daginstitution, hvor man havde besluttet ikke at servere måltider, hvor der indgår svinekød, ville jeg tage det op med*

lederen og forældrebestyrelsen«. (»Frank Jensen: Alle børn skal kunne få svinekød«, Berlingske den 13. august 2013).

Ligeledes forventer forslagsstillerne bred opbakning til den del af beslutningsforslaget, der handler om at forpligte offentligt ansatte til at give hånd, når de optræder i egenskab af deres embede. Da debatten om censursagen fra Herning rasede i forsommeren 2013, tog politikere som Venstres for-

mand Lars Løkke Rasmussen (V), undervisningsminister Christine Antorini (S) og daværende ligestillings- og kirke- minister Manu Sareen (R) nemlig alle afstand fra censorens forskelsbehandling. (»Ekspert: Håndsky muslimsk censor brød loven«, Politiken den 15. juni 2013).

Skriftlig fremsættelse

Martin Henriksen (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om at sikre danskernes kulturelle rettigheder i Danmark ved at gennemføre et stop

for diskrimination af danskere og dansk kultur i offentlige institutioner.

(Beslutningsforslag nr. B 88)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.